

всякой рабъ-тъ си, и всякой рабынѣ-тъ си, свободны, што да нѣмать вече тѣхъ за рабы: послушахъ, и пуснѣхъ *гл.*
 11 "Но слѣдъ това пометнѣхъ ся и направихъ да ся върнѣтъ раби-тъ и рабыни-тъ, които пуснѣхъ свободны, и подчинихъ ги да сѣ раби и рабыни.
 12 И быде слово Господне къмъ Іереміѣхъ
 13 отъ Господа, и рече: Така говори Господь, Богъ Израилевъ: Азъ направихъ завѣтъ съ отци-тъ ви, въ който день вы изведохъ изъ Египетскѣ-тъ земѣхъ, изъ домъ-тъ на робство-то, и рѣкохъ: "Въ свѣршѣкъ-тъ на семь години пуснѣте всякой брата си Евреинъ-тъ, който ти ся е продалъ, и слугувалъ ти е шесть години: тогазъ ще го пуснешь свободенъ отъ тебе; но отци-тъ ви не мя послушахъ, нито приклонихъ
 15 ухо-то си. И вы сега бѣхте ся обврнѣли и направили право-то прѣдъ мене, като прогласихте, всякой освобожденіе на ближній-тъ си, и ^онаправили бѣхте завѣтъ прѣдъ мене ^ввъ домъ-тъ верху който ся призова име-то ми: Но пометнѣхте ся, и ^посквернихте име-то ми, и направихте всякой рабъ-тъ си, и всякой рабынѣ-тъ си, които бѣхте пуснѣли свободны по волѣхъ-тъ имъ, да ся върнѣтъ, и подчинихте ги да ви сѣ раби и рабыни.
 17 За то така говори Господь: Вы не мя послушахте, да прогласите свободъ всякой на брата си, и всякой на ближній-тъ си: ето, говори Господь, ^сазъ прогласивамъ противъ васъ свободъ ^нна ножъ-тъ, на моръ-тъ, и на гладъ-тъ: И ^пще вы прѣдамъ въ тласканіе по всички-тъ царства на земѣхъ-тъ. И ще прѣдамъ чловѣци-тъ които сѣ прѣстѣпили завѣтъ-тъ ми, които не извршихъ слова-та на завѣтъ-тъ що направихъ прѣдъ мене, когаго ^фразсѣкохъ теле-то надвѣ, и минѣхъ между
 19 части-тъ му Іудинъ-тъ князове и Іерусалимскы-тъ князове, скопци-тъ и священници-тъ, и всички-тъ люде на тѣхъ земѣхъ, които минѣхъ между раздѣлены-тъ части на теле-то: И ще вы прѣдамъ въ рѣкѣхъ-тъ на неприатели-тъ имъ, и въ рѣкѣхъ-тъ на онѣзи които искать душѣхъ-тъ имъ: ^аа трупове-тъ имъ ще бѣдѣтъ за хранѣ на небесны-тъ птици, и на земны-тъ звѣрове. И Седекіѣхъ Іудинъ-тъ царь, и князове-тъ му, ще прѣдамъ въ рѣкѣхъ-тъ на неприатели-тъ имъ, и въ рѣкѣхъ-тъ на онѣзи които искать душѣхъ-тъ имъ, и въ рѣкѣхъ-тъ на воинство-то на Вавилонскій-тъ царь, ^ккоито ся оттеглихъ отъ васъ.
 22 Ето, ^щще заповѣдамъ, говори Господь, и ще ги върнѣ въ тойзи градъ, и ще рату-

ватъ противъ него, и ^щще го обладаѣтъ, и ще го изгорятъ съ огнь: и ^щще направѣхъ Іудины-тъ градове запустѣніе, да нѣма кой да живѣе *въ тѣхъ*.

ГЛАВА 35.

1 Слово-то което быде къмъ Іереміѣхъ отъ Господа въ дни-тъ на Іоакима Іосиинъ-тъ
 2 сынъ, Іудинъ-тъ царь, и рече: Иди ^ввъ домъ-тъ на Рихавовцы-тъ, та имъ говори, и доведи ги въ домъ-тъ Господень, ^бвъ едикъ отъ стай-тъ, и напои ги съ вино.
 3 Тогазъ зѣхъ Язаниѣхъ, сынъ-тъ на Іереміѣхъ, сына Хавасиніева, и братіѣ-та му, и всички-тъ му сынове, и всичкій-тъ домъ на Рихавовцы-тъ, Та ги доведохъ въ домъ-тъ Господень, въ стайхъ-тъ на сынове-тъ на Анана, сынъ-тъ на Игдальѣхъ, Божій-тъ чловѣкъ, която бѣше при стайхъ-тъ на князове-тъ, надъ стайхъ-тъ на Маасіѣхъ Селлумовъ-тъ сынъ ^бстражъ-тъ на врата-та: И турихъ прѣдъ сынове-тъ на домъ-тъ на Рихавовцы-тъ съсѣды пѣлыи съ вино, и
 6 чашы, и рѣкохъ имъ: Пийте вино. А тѣ рекохъ: Не щемъ да пиемъ вино; ^ззащото Іонадавъ, Рихавовъ-тъ сынъ отецъ ни, заповѣда ни, и рече: Да не пѣте вино, вы,
 7 и сынове-тъ ви до вѣка: Нито кѣщѣ да съградите, нито съме да насѣте, нито лозія да насадите, нито да имате; но въ шатѣры да обитавате прѣзъ всички-тъ си дни, ^зза да живѣете много дни въ земѣхъ-тъ, въ който сте пришели. И послушахмы гласъ-тъ на Іонадава, Рихавовъ-тъ сынъ, нашій-тъ отецъ, въ всичко що ни заповѣда, да не пиемъ вино прѣзъ всички-тъ си дни, ный, жены-тъ ни, сынове-тъ ни,
 9 и дѣщери-тъ ни: Нито да съградимъ кѣщы за да обитавамы: и нѣмахмы лозіе, или нивѣхъ, или сѣме. Но живѣхмы въ шатѣры, и послушахмы, и стори хмы, по всичко що ни заповѣда Іонадавъ нашій отецъ.
 11 Но когаго Навуходоносоръ Вавилонскій царь, възлѣзъ на туй мѣсто, рекохмы: Елате, и да влѣземъ въ Іерусалимъ, поради Халдейско-то воинство, и поради Сирийско-то воинство: за то живѣемъ въ Іерусалимъ.
 12 И быде слово Господне къмъ Іереміѣхъ,
 13 и рече: Така говори Господь Саваоѣвъ, Богъ Израилевъ: Иди, та речи на Іудины-тъ чловѣци, и на Іерусалимскы-тъ жители: ^еНе ще ли земете поучение да еслушате слова-та ми? говори Господь.
 14 Думы-тъ на Іонадава, Рихавовъ-тъ сынъ, който заповѣда на сынове-тъ си да не пийтъ вино, извршихъ ся: и до тойзи

м Виж. Ст. 21. Гл. 37; 5.
н Исх. 21; 2. 23; 10. Втор. 15; 12.
о 4 Цар. 23; 3. Есес. 10; 29.
п Гл. 7; 10.
р Исх. 20; 7. Лев. 19; 12.
с Мар. 7; 2. Гал. 6; 7. Іак. 2; 13.
м Гл. 32; 24, 36.
г Втор. 28; 25, 64. Гл. 29; 18.
ф Виж. Быт. 15; 10, 17.
х Гл. 7; 33. 16; 4. 19; 7.
ц Виж. Гл. 37; 5, 11.

ч Гл. 37; 8, 10.
ш Гл. 33; 3. 39; 1, 2, 8. 52; 7, 13.
щ Гл. 9; 11. 44; 2, 6.
б 3 Цар. 6; 5.
з 4 Цар. 12; 9. 25; 18. 1 Лѣт. 9; 18, 19.
д 4 Цар. 10; 15.
д Исх. 20; 12. Есес. 6; 2, 3.
е Гл. 32; 33.
а 4 Цар. 10; 15. 1 Лѣт. 2; 55.